

Μάθημα 20ο

16/12/16

ΘΕΩΡΗΜΑ Rodrigues: Έστω $c: I \rightarrow S$ κανονική καμπύλη. Η c είναι γραμμή καμπυλότητας και μόνο υπάρχει συνάρτηση $\lambda: I \rightarrow \mathbb{R}$ τέτοια ώστε $(N \circ c)'(t) = \lambda(t) c'(t)$, όπου $N: S \rightarrow S^\perp$ είναι η ανεικόνιση Gauss.

ΑΠΟΔΕΙΞΗ: Η c είναι γραμμή καμπυλότητας ανν $\forall t \in I$, $c'(t)$ είναι κωβική διεύθυνση, δηλαδή ιδιοδιάνυσμα της ανεικόνισης Weingarten $L_{c(t)}$ \Leftrightarrow

$$\Rightarrow L_{c(t)}(c'(t)) = \mu(t)c'(t), \quad \mu: I \rightarrow \mathbb{R}$$

$$\Leftrightarrow -dN_{c(t)}(c'(t)) = \mu(t)c'(t) \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow -(N_{c(t)})'(t) = \mu(t)c'(t) \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow (N_{c(t)})'(t) = \lambda(t)c'(t), \quad \lambda = -\mu.$$

Τρίτη θεμελιώδης μορφή

ΟΡΙΣΜΟΣ: Έστω S καυοειδής επιφάνεια με απεικόνιση Gauss $N: S \rightarrow S^2$. Η τρίτη θεμελιώδης μορφή \mathbb{I}_p της S στο p είναι η τετραγωνική μορφή $\mathbb{I}_p: T_p S \rightarrow \mathbb{R}$

$$\mathbb{I}_p(w) = \langle L_p w, L_p w \rangle = \|L_p w\|^2 \geq 0.$$

$$\mathbb{I}_p, \mathbb{I}_p: T_p S \rightarrow \mathbb{R}$$

$$\mathbb{I}_p \sim \begin{pmatrix} E & F \\ F & G \end{pmatrix}, \quad X: U \rightarrow S$$

$$\mathbb{I}_p(w) = \langle w, w \rangle = \|w\|^2$$

$$\mathbb{I}_p \sim \begin{pmatrix} e & f \\ f & g \end{pmatrix}$$

$$\mathbb{I}_p(w) = \langle L_p w, L_p w \rangle$$

$$\mathbb{I}_p(w) = \langle L_p^2 w, w \rangle, \quad L_p^2 = L_p \circ L_p$$

$$L_p = -dN_p \Rightarrow \mathbb{I}_p(w) = \langle dN_p(w), dN_p(w) \rangle = \|dN_p(w)\|^2$$

Ο πίνακας της \mathbb{I}_p ως προς τη βάση $\{X_u, X_v\}$

$$\mathbb{I}_p \sim \begin{pmatrix} \|N_u\|^2 & \langle N_u, N_v \rangle \\ \langle N_u, N_v \rangle & \|N_v\|^2 \end{pmatrix} \quad \begin{aligned} dN(X_u) &= N_u \\ dN(X_v) &= N_v \end{aligned}$$

ΘΕΩΡΗΜΑ: Για κάθε σημείο $p \in S$ ισχύει $\mathbb{I}_p - 2H(p)\mathbb{I}_p + K(p)\mathbb{I}_p = 0$

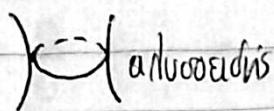
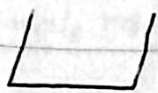
ΑΠΟΔΕΙΞΗ: Από το θεώρημα Cayley-Hamilton έχουμε $\chi_{L_p}(t) = t^2 - (\text{tr} L_p)t + \det L_p$
 $\chi_{L_p}(L_p) = 0 \Leftrightarrow L_p^2 - (\text{tr} L_p)L_p + \det(L_p)Id = 0.$

$$\forall w \in T_p S: L_p^2 w - 2H(p)L_p w + K(p)w = 0.$$

Ελαχιστικές επιφάνειες

ΟΡΙΣΜΟΣ: Μια επιφάνεια καλείται ελαχιστική αν έχει μέση καμπυλότητα $H=0$.

π.χ.

ελλυσοειδής

$$\omega \in \mathbb{T}pS - \{0\}$$

$$\text{III}_p + K(I_p I_p = 0) \Rightarrow \underbrace{\text{III}_p(\omega)}_{\geq 0} = -K(p) \underbrace{I_p(\omega)}_{> 0}$$

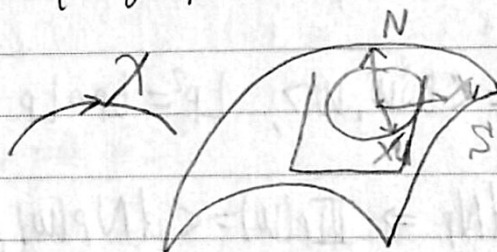
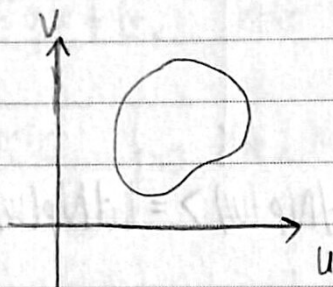
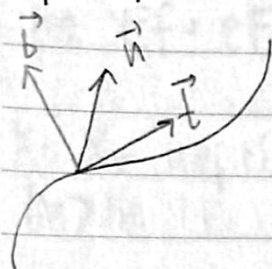
ΠΟΡΙΣΜΑ: Κάθε ελαχιστή επιφάνεια έχει καμπυλότητα Gauss $K \leq 0$ παντού.

$$K = K_1 K_2, \quad H = \frac{1}{2} (K_1 + K_2)$$

$$H = 0 \Leftrightarrow K_1 + K_2 = \dots \Rightarrow K = -K_1^2 \leq 0$$

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Τα σημεία κάθε ελαχιστής επιφάνειας είναι είτε υπερβολικά είτε ισοκύρια.

Πρόβλημα: Από τι καθορίζεται μια επιφάνεια (ως προς γεωμ. ισοτημια).

Εστω $X: U \rightarrow S^1$ σύστημα συντεταγμένων, τότε $\{X_u, X_v\}$ βάση του $\mathbb{T}pS^1$, $N \circ X = \frac{X_u \times X_v}{\|X_u \times X_v\|}$

$\{X_u, X_v, N\}$ βάση του \mathbb{R}^3 .

$$\left. \begin{aligned}
 X_{uu} &= \Gamma_{11}^1 X_u + \Gamma_{11}^2 X_v + L_{11} N \\
 X_{uv} &= \Gamma_{12}^1 X_u + \Gamma_{12}^2 X_v + L_{12} N \\
 X_{vu} &= \Gamma_{21}^1 X_u + \Gamma_{21}^2 X_v + L_{21} N \\
 X_{vv} &= \Gamma_{22}^1 X_u + \Gamma_{22}^2 X_v + L_{22} N
 \end{aligned} \right\} \begin{array}{l} \text{Τύποι του Gauss} \\ \\ \\ \end{array}$$

$$\left. \begin{aligned}
 N_u &= b_{11} X_u + b_{21} X_v \\
 N_v &= b_{12} X_u + b_{22} X_v
 \end{aligned} \right\} \begin{array}{l} \text{Τύποι Weingarten} \\ \\ \end{array}$$

} σύστημα (S)

$\Gamma_{ij}^k: U \rightarrow \mathbb{R}$ καλούνται σύμβολα Christoffel ως προς το σύστημα συντεταγμένων X .

$$L_{ij}: V \rightarrow \mathbb{R}$$

$$\langle X_{uu}, N \rangle = L_{11} \Rightarrow L_{11} = e$$

$$L_{12} = L_{21} = f, \quad L_{22} = g.$$

$$LX_u = a_{11}X_u + a_{21}X_v = -N_u$$

$$(a_{ij}) = \begin{pmatrix} E & F \\ F & G \end{pmatrix}^{-1} \begin{pmatrix} e & f \\ f & g \end{pmatrix}, \quad (b_{ij}) = -(a_{ij})$$

$$LX_v = a_{12}X_u + a_{22}X_v = -N_v$$

$$N = \frac{X_u \times X_v}{\|X_u \times X_v\|} = \frac{X_u \times X_v}{\sqrt{EG - F^2}}$$

$$X_{uv} = X_{vu} \Rightarrow \Gamma_{ij}^k = \Gamma_{ji}^k \text{ εξαρτώνται μόνο από την } I$$

Υπολογισμός των συμβόλων Christoffel

πολλαπλασιάζω εσωτερικά

$$X_u: E\Gamma_{11}^1 + F\Gamma_{11}^2 = \langle X_{uu}, X_u \rangle = \frac{1}{2} (\langle X_u, X_u \rangle)_u = \frac{1}{2} E_u$$

$$X_v: F\Gamma_{11}^1 + G\Gamma_{11}^2 = \langle X_{uu}, X_v \rangle = (\langle X_u, X_v \rangle)_u - \langle X_u, X_{vu} \rangle = F_u - \frac{1}{2} (\langle X_u, X_u \rangle)_v = F_u - \frac{1}{2} E_v$$

$$\det \begin{pmatrix} E & F \\ F & G \end{pmatrix} = EG - F^2 > 0.$$

ΛΗΜΜΑ: Τα σύμβολα Christoffel εξαρτώνται από τα E, F, G και τις παραγωγούς τους 1^{ης} τάξης, δηλαδή από την I .

$$\text{Αν το (S) έχει λύση πρέπει } \left\{ \begin{array}{l} (X_{uu})_v = (X_{uv})_u, \quad (X_{uv})_v = (X_{vv})_u \\ N_{uv} = N_{vu} \end{array} \right\} \Leftrightarrow$$

$$(X_{uu})_v = (X_{uv})_u \Leftrightarrow (\Gamma_{11}^1 X_u + \Gamma_{11}^2 X_v + eN)_v = (\Gamma_{12}^1 X_u + \Gamma_{12}^2 X_v + fN)_u$$

$$A_i X_u + B_i X_v + C_i N = 0, \quad i = \dots$$

$$A_1 X_u + B_1 X_v + C_1 N = 0.$$

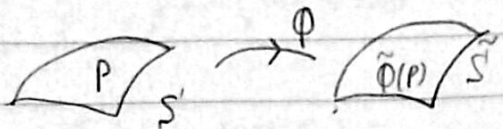
$$B_1 = \Gamma_{11}^1 \Gamma_{12}^2 + \Gamma_{11}^2 \Gamma_{22}^2 + e b_{22} + (\Gamma_{11}^1)_v - \Gamma_{12}^1 \Gamma_{11}^2 - (\Gamma_{12}^1)^2 - f b_{21} - (\Gamma_{12}^1)_u$$

$$B_1 = 0 \Leftrightarrow (\Gamma_{11}^1)_u - (\Gamma_{11}^1)_v + \Gamma_{11}^1 \Gamma_{21}^2 + (\Gamma_{12}^2)^2 - \Gamma_{11}^1 \Gamma_{12}^2 - \Gamma_{11}^2 \Gamma_{22}^2 = -E \cdot \frac{eg - f^2}{EG - F^2} = -EK$$

$b_{22} = \dots$
 $b_{21} = \dots$ Εξίσωση Gauss

Theorema Egregium (Εξοχο Θεώρημα): Η καμπυλότητα Gauss εξαρτάται μόνο από τη 1^η θεμελιώδη μορφή.

ΠΟΡΙΣΜΑ: Έστω $\varphi: S \rightarrow \tilde{S}$ ισομετρία (τοπιική). Τότε ισχύει: $K(P) = \tilde{K}(\varphi(P))$

Εξισώσεις Mainardi-Codazzi:

$$\begin{aligned} e\nu - fu &= e\Gamma_{12}^1 + f(\Gamma_{12}^2 - \Gamma_{11}^1) - g\Gamma_{11}^2 \\ f\nu - gu &= e\Gamma_{12}^2 + f(\Gamma_{22}^2 - \Gamma_{12}^1) - g\Gamma_{22}^2 \end{aligned}$$

ΘΕΩΡΗΜΑ Bonnet (θεμελιώδες θεώρημα της θεωρίας των επιφανειών): Έστω $E, F, G, e, f, g \in C^1 \rightarrow \mathbb{R}$ οι οποίες πληρούν:

i) $E > 0, G > 0, EG - F^2 > 0$.

ii) τις εξισώσεις Gauss και Mainardi-Codazzi

Τότε για $p_0 \in V$ υπάρχει περιοχή του $U \subseteq V$ και απεικόνιση $\chi: U \rightarrow \mathbb{R}^3$ τέτοια ώστε $\chi(U)$ να είναι κανονική επιφάνεια με θεμελιώδη ποσά $1^{η}$ ς και $2^{η}$ ς τάξης τις δοθείσες συναρτήσεις E, F, G, e, f, g .

Αν $\tilde{\chi}: U \rightarrow \mathbb{R}^3$ είναι μια άλλη λύση του συστήματος, τότε $\tilde{\chi}(U), \chi(U)$ είναι γεωμετρικώς ισοτιμες.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: Υπάρχει κανονική επιφάνεια με $\begin{pmatrix} E & F \\ F & G \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ και $\begin{pmatrix} e & f \\ f & g \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} e^u & 0 \\ 0 & e^v \end{pmatrix}$;

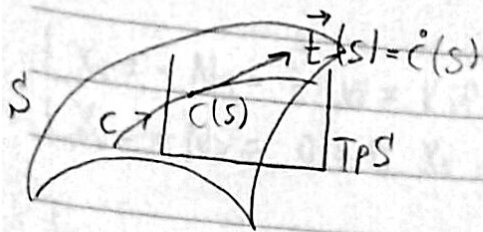
Αν υπήρχε τέτοια επιφάνεια θα ήταν ισομετρική με κάποιο επίπεδο (έχει καμπυλότητα Gauss $K=0$).

Από το έσσοχο θεώρημα η επιφάνεια έχει $K=0$.

$$K = \frac{eg - f^2}{EG - F^2} = -e^u e^v < 0$$

Άρα, δεν υπάρχει τέτοια επιφάνεια.

Πρόβλημα: Έστω S επιφάνεια με καμπυλότητα Gauss $K=0$ παντού. Είναι η S τοπικά ισομετρική με το επίπεδο.

$$p \in S, w \in T_p S - \{0\}$$

$$K_n(w) = \frac{\Pi p(w)}{\Pi p(w)}$$

Εστω $c: I \rightarrow S$ καμπύλη με παράμετρο το μήκος τόξου, τότε $K_n(\dot{c}(s)) = \frac{\Pi_{ccs}(\dot{c}(s))}{\Pi_{cs}(\dot{c}(s))}$

$$= \Pi_{c(s)}(\dot{c}(s)) = -\langle dN_{(s)}(\dot{c}(s)), \dot{c}(s) \rangle = -\langle (N \circ c)'(s), \dot{c}(s) \rangle =$$

$$= -\frac{d}{ds} \langle N \circ c(s), \dot{c}(s) \rangle + \langle N \circ c(s), \ddot{c}(s) \rangle$$

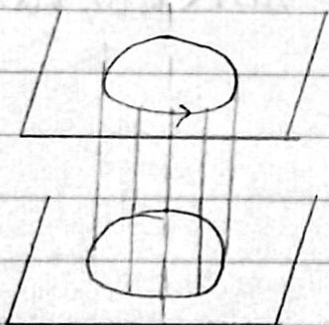
$$K_n(\dot{c}(s)) = \langle N \circ c(s), \ddot{c}(s) \rangle$$

ΠΡΟΤΑΣΗ: Αν $c: I \rightarrow S$ είναι ευθεία, τότε είναι ασυμπτωτική καμπύλη της S

Ευθειογενείς επιφάνειες

ΟΡΙΣΜΟΣ: Μια επιφάνεια S καλείται ευθειογενής αν από κάθε σημείο διέρχεται ευθεία (ή ευθύγραμμο τμήμα) που περιέχεται στην S .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ:

$$x^2 + y^2 - z^2 = 1 \Leftrightarrow (x-z)(x+z) = (1-y)(1+y)$$

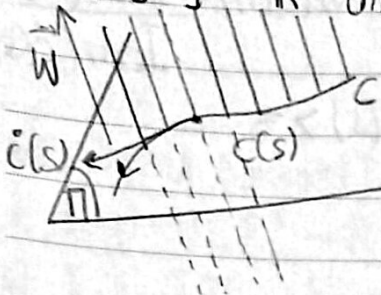
$$(E_1) \begin{cases} x-z = a(1-y) \\ x+z = 1/a(1+y) \end{cases}, (E_2) \begin{cases} x-z = b(1+y) \\ x+z = 1/b(1-y) \end{cases}$$

ΠΟΡΙΣΜΑ: Κάθε ευθειογενής επιφάνεια έχει καμπυλότητα Gauss $K \leq 0$.

3 κλάσεις ευθειογενών επιφανειών

① Κυλινδρικές επιφάνειες

Έστω $c: J \rightarrow \mathbb{R}^3$ επίπεδη καμπύλη με παράμετρο το μήκος τόξου s

Έστω μοναδιαίο διάνυσμα \vec{w} κάθετο στο επίπεδο π της c .

Θεωρώ την παραμετρική επιφάνεια $X: J \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^3$

$X(s, u) = c(s) + uw$. Αυτή ονομάζεται κυλινδρική επιφάνεια με οδηγό καμπύλη c και γενέτειρες $\parallel w$. Η X είναι δέια με $X_s(s, u) = \vec{c}'(s) = \vec{t}(s)$, $X_u(s, u) = w$

$$X_s \times X_u = \vec{t}(s) \times w, \quad \|X_s \times X_u\| = \|\vec{t}(s) \times w\| = \|\vec{t}(s)\| \|w\| \sin \kappa(\vec{t}(s), w) = 1 \neq 0 =$$

X κανονική

1^η θεμελιώδης μορφή

$$\left. \begin{aligned} E &= \|X_s\|^2 = \|\vec{t}\|^2 = 1 \\ F &= \langle X_s, X_u \rangle = \langle \vec{t}, w \rangle = 0 \\ G &= \langle X_u, X_u \rangle = \|w\|^2 = 1 \end{aligned} \right\} \Rightarrow \text{τόπια ισομετρία με το επίπεδο} \xrightarrow[\text{θεώρημα}]{\text{εξάκω}} K=0 \text{ παντού}$$

2^η θεμελιώδης μορφή

$$e = \langle X_{ss}, N \rangle = \langle \vec{t}''(s), \vec{t}(s) \times w \rangle = \langle \kappa(s) \vec{n}(s), \vec{t}(s) \times w \rangle = \kappa(s) \langle \vec{n}(s), \vec{t}(s) \times w \rangle^*$$

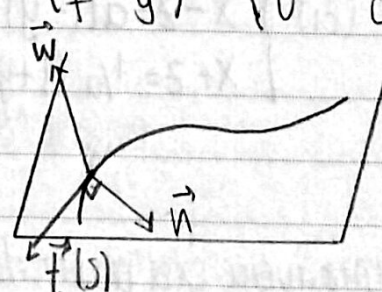
$$f = \langle X_{su}, N \rangle = 0$$

$$g = \langle X_{uu}, N \rangle = 0$$

$$\begin{pmatrix} e & f \\ f & g \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} * & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

$$N = \frac{X_s \times X_u}{\|X_s \times X_u\|} = \vec{t} \times w$$

$$N(s, u) = \vec{t}(s) \times w$$

Το $X(s, u)$ είναι παραβολικό $\Leftrightarrow \kappa(s) \neq 0$

Το $X(s, u)$ είναι ισόπεδο $\Leftrightarrow \kappa(s) = 0$.

$$LX_s = -N_s = \vec{t} \times \vec{w} = K \vec{n} \times \vec{w} = K \vec{t} = K X_s$$

$$LX_v = -N_v = 0 = 0 \cdot X_v$$

$$\{K(s), 0\}_{\max} = K_1(s, v), \quad K_2(s, v) = \min \{K(s), 0\}$$

② Έστω $C: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ καμπύλη με παράμετρο το μήκος τόξου $s \in I$ και ορίζω την παραμετρική επιφάνεια $X: I \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^3$.

$$X(s, v) = c(s) + v w(s) \text{ όπου } w: I \rightarrow \mathbb{R}^3 \text{ είναι } w(s) = a c c s + p_0 \neq 0, \quad a \in \mathbb{R}^*, \quad p_0 \in \mathbb{R}^3.$$

(ωμυλίες επιφάνειας)

$$X_s(s, v) = \dot{c}(s) + v \dot{w}(s) = \vec{t}(s) + v a \vec{t}(s) \Rightarrow$$

$$X_s = (1 + va) \vec{t}(s)$$

$$X_v = w(s) = a c c s + p_0.$$

Είναι φανερό ότι σημεία όπου $v = -\frac{1}{a}$, η X δεν είναι κανονική

$$X(s, -\frac{1}{a}) = c(s) - \frac{1}{a} w(s) = c(s) - \frac{1}{a} (a c c s + p_0) = -\frac{1}{a} p_0$$

